

Moja rodina a zubná klinika

Abing Chanová s manželom žijú v meste Kaohsiung na Taiwane. Obaja pracujú ako zubní lekári. Abing v článku prezentuje svoje postrehy a príbehy zo života a z práce matky a zubárky.

04.02.2020

Minulý rok sme s manželom na sviatok Svätej rodiny oslávili dvanáste výročie svadby. V ten deň, okrem toho, že som ďakovala Bohu za naše manželstvo a päť detí, som konečne pochopila, prečo chcel Boh

začať svoje dielo spásy „v rodine“, ako pripomenul pri mnohých príležitostiach pápež František.

Moja najstaršia dcéra má jedenásť rokov a ten najmenší má dva roky. Pri sprevádzaní svojich detí na ceste rastu myslím na Ježiša, ktorý tiež prešiel cestou rastu a dospievania, tak ako všetci ostatní. Od Panny Márie a svätého Jozefa sa naučil hovoriť, pracovať a zarábať si na živobytie. Príklad Jozefa a Márie vidíme vo verejnom živote Ježiša, v slovách, ktoré používal, a v tom, ako sa staral o druhých.

„Nové víno sa nemôže nalievať do starých mechov...“ Nenechal sa Ježiš inšpirovať Pannou Máriou, keď v mladom veku pozoroval, ako ona zašáva? Ježiš používa aj cesto ako metaforu... Snáď toto prirovnanie vzniklo potom, čo videl svoju Matku v kuchyni, keď miesila cesto. A čo povedať o pozícii Panny Márie v

Káne Galilejskej, keď si ona jediná počas svadby uvedomí, že dochádza víno?

Evanjelium nám dáva svetlo v poslaní, ktoré ako rodičia máme. To mi pripomína príhodu, týkajúcu sa môjho syna. Keď bol v tretej triede, osvojil si zlozvyk používať drobné lži. Nikdy svoje chyby nepriznal, až na jednu výnimku, keď niekto mal o jeho zlom správaní nevyvrátiteľné dôkazy.

Jedného dňa, keď sme sa v rodine spoločne modlili ruženec, sa dobrovoľne ponúkol, že bude predmodlievať desiatok a k tomu dodal: „Toto tajomstvo sa modlíme kvôli môjmu zvyku klamať.“ Všetci sme mali z neho radosť, lebo nakoniec svoj nedostatok uznal.

Jedného dňa som si všimla, že na stene študovne je niekoľko kresieb namaľovaných ceruzkou. Spýtala som sa detí, kto to urobil, a on rýchlo

povedal: „Mami, to som bol ja.“
Poprosila som ho, aby stenu vyčistil.
Aj keď sa stena nedala vyčistiť úplne,
nepotrestala som ho. Mala som veľkú
radosť, keď som videla, ako mu
Panna Mária pomáha s
prekonávaním jeho zlých návykov.

S deťmi sa často modlíme ruženec.
Tajomstvá ruženca odкрývajú
históriu našej spásy a naše deti tak
vdďaka tomuto zvyku spoznali silu
modlitby ruženca s jeho jednotlivými
tajomstvami.

Samozrejme, starať sa o rodinu s
piatimi deťmi nie je ľahká úloha. Už
je to viac ako päť rokov, čo sme sa a
manželom rozhodli otvoriť si zubnú
kliniku. Od začiatku sme vedeli, že to
prinesie určité riziká a problémy, ale
navzájom sme si dodávali odvahu. A
napriek ťažkostiam sa klinika stala
úžasnou príležitosťou, ako pomáhať
druhým.

Ponaučenie, ktoré som prácou na klinike v týchto rokoch nadobudla, je, že žiadny pacient nie je rovnaký, a tak je to aj s deťmi. Musela som sa naučiť pristupovať ku každému osobne, mať na pamäti jeho zvláštnosti. Teraz sa snažím do každého vcítiť, s úsmevom počúvať jeho sťažnosti i lamentovanie. Okrem otázky osobného prístupu som tiež zistila, že si potrebujem zlepšiť aj svoje profesionálne zručnosti, aby som mohla posväcovať svoju prácu a byť schopnou zubárkou.

Na klinike pre nás pracuje niekoľko zubných asistentov. Už dlhú dobu ich školíme, hovoríme s nimi a premýšľame, ako im pomôcť, aby sa stali lepšími odborníkmi. Istým spôsobom sa dá povedať, že ich berieme, ako by to boli naše deti. Berieme ohľad na ich rodinné pomery, trpezlivo ich učíme, aby si všímali maličkosti, liečili pacientov s radosťou a nezvyšovali pri práci hlas.

Niektorí z našich klientov si začali uvedomovať, že prostredie našej kliniky má isté odlišnosti. Jeden z nich povedal môjmu manželovi: „Uvedomil som si, že máte príjemný spôsob vyjadrovania a rovnako aj váš asistent. To sa mi páči, upokojuje ma to. V mojej práci to tak nemám.“

Klinika má dve poschodia a kresby našich detí sú vyvesené na stene pri schodisku. Sú nakreslené živými farbami a občas ich vymieňame. Toto si všimli niektoré mladé mamičky, ktoré to začali robiť rovnako vo svojich domácnostiach, aby podporili kreativitu a predstavivosť svojich detí.

Rozhodli sme sa do čakárne kliniky dať namiesto televízorov, novín alebo časopisov dobré knihy pre deti a dospelých. Po krátkom čase sa čakáreň zmenila na malú knižnicu. Často som videla, ako rodičia čítajú svojim deťom detské knihy, alebo ako

si dospelí pozorne čítajú.

Nejedenkrát, aj po ošetrení, žiadajú deti svojich rodičov, aby pokračovali v čítaní poviedky. Niektorí pacienti dokonca našej klinike knihy venovali, zatiaľ čo ostatní si chcú knihy požičať, aby si ich prečítali doma. Nečakali sme, že sa vďaka niekoľkým dostupným knihám vytvorí také skvelé kultúrne prostredie.

Okolo Vianoc sme vymenili vystavené zubné produkty za betlehem. Jedného dňa som si vypočula, ako jedna matka rozprávala svojim deťom o postavičkách z betlehema. To na mňa urobilo veľký dojem, pretože väčšina ľudí na Taiwane o nich ani nevie. Pri inej príležitosti sme zas počuli, ako sa jedno dieťa

na túto výstavku pýta svojho dedka, ktorý odpovedal: „Neviem, asi to sú starožitnosti, ktoré zbiera zubár.“

Som veľmi spokojná, že na klinike môžeme posväcovať prácu a prostredníctvom svojej práce posväcovať seba aj druhých, ako hovoril svätý Josemaría. S pomocou milosti dúfam, že budeme môcť prostredníctvom našej kliniky približovať druhých ľudí k Bohu.

Abing Chanová

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/moja-
rodina-a-zubna-klinika/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/moja-rodina-a-zubna-klinika/) (08.08.2025)